

Arxiu Municipal

QUIN TUF QUE FA...

Que de porc i de senyor se n'ha de venir de mena, ja ho afirma, amb contundència assenyada, una de les dites més nostrades. I de porcs i de senyors parla el document d'avui.

Segons sembla, al senyor que anomenarem X, que vivia al carrer que anomenarem XXX, se li va morir un porc de més de cent quilos –que nosaltres no hi entenem, de porcins, però intuïm que devia ser un exemplar prou formós... El cas és que, del document, extraïem que X no va saber què fer-ne del cadàver –suposarem que la causa de la defunció de l'animal no permetia l'elaboració de riquíssimes llonganisses–, i no se li va acudir altra cosa que llençar-lo a la riera –suposem, també, que ho féu amb nocturnitat.

La denúncia que va presentar el veïnatge a l'Ajuntament només permetia l'aplicació d'una petita sanció, que no s'especifica, i que l'alcalde no devia trobar prou alligonadora. Per tant, va adreçar un escrit –el present document– perquè la figura omnipotent, omnipresent i omniscient del *Gobernador Civil* l'ajudés en l'elecció d'un càstig més adequat a la situació de «*peligro de infección pública*».

No tenim constància del final d'aquest episodi... Quin greu!

25 de setembre de 2009